

รายงานวิจัยฉบับสมบูรณ์

โครงการ

ศึกษาและพัฒนาสถานศึกษาต้นแบบการ
ดำเนินงานลดอุบัติเหตุทางถนนกรณีศึกษา :
โรงเรียนมหิศราริบดีและวิทยาลัยนครราชสีมา

โดย

ศิริแข ชันทองคำ

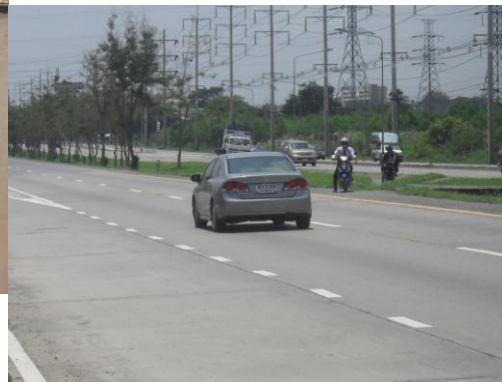
สิงหาคม 2553

รายงานฉบับสมบูรณ์

โครงการศึกษาและพัฒนาสถานศึกษาต้นแบบการดำเนินงานลดอุบัติเหตุทางถนน

กรณีศึกษา : โรงเรียนมหิศราธิบดีและวิทยาลัยนครราชสีมา

สัญญาเลขที่ ACC2 52042

โดย

นางศิริแข ชันทองคำ

สำนักงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยจังหวัดนครราชสีมา

ได้รับทุนสนับสนุนโดย

สำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ (สสส.)

สิงหาคม 2553

ศูนย์วิชาการเพื่อความ
ปลอดภัยทางถนน (ศวปถ.)

คำนำ

ในปัจจุบันปัญหาการเกิดอุบัติเหตุทางถนน เป็นสาเหตุสำคัญในการเสียชีวิตและบาดเจ็บของประชาชน ซึ่งนับวันจะมีแนวโน้มสูงขึ้นอย่างรวดเร็ว จากข้อมูลสถิติการบาดเจ็บและเสียชีวิตพบว่าอุบัติเหตุทางถนนเป็นสาเหตุที่ทำให้มีผู้บาดเจ็บและเสียชีวิตอยู่ในอันดับต้น ๆ ของประเทศอุบัติเหตุส่วนใหญ่มักจะเกิดจากกลุ่มผู้ขับขี่ที่เป็นเยาวชน นักเรียน นักศึกษา ที่มีอายุระหว่าง 15 – 24 ปี ที่ใช้รถจักรยานยนต์เป็นพาหนะ เป็นกลุ่มเสี่ยงอันดับแรก ๆ ถึงแม้เจ้าหน้าที่ของรัฐจะรณรงค์ป้องกันอุบัติเหตุหลากหลายรูปแบบ แต่ก็ยังไม่สามารถที่จะลดปัญหาการเกิดอุบัติเหตุที่จะเกิดกับเยาวชนได้

เพื่อเป็นการป้องกัน และแก้ไขปัญหาอุบัติเหตุทางถนนซึ่งเกิดกับเด็กและเยาวชน คณะทำงานโครงการ ร่วมกับภาคีเครือข่ายลดอุบัติเหตุทางถนนของจังหวัดนครราชสีมาจึงได้จัดทำโครงการ “ศึกษาและพัฒนาสถานศึกษาด้านแบบการดำเนินงานลดอุบัติเหตุทางถนน กรณีศึกษา: โรงเรียนมหิศราธิบดีและวิทยาลัยนครราชสีมา” โดยใช้กรอบแนวคิด R&D ดังนี้ (ที่มา : นพ.ชนะพงศ์ จินวงษ์)

1. นำข้อมูลมาวิเคราะห์สถานการณ์ หาสาเหตุการเกิดอุบัติเหตุ
2. เตรียมข้อมูล สังเคราะห์ข้อมูล นำเสนอ Model
3. เสนอปัญหาให้เจ้าของปัญหารับรู้เพื่อเกิดการ Action เน้นการมีส่วนร่วม
4. ติดตามประเมินผลการดำเนินงาน
5. ขยายผลถอดบทเรียน นำเสนอเวทีสาธารณะ

โดยคณะทำงานโครงการฯ มีเป้าหมายให้เกิดสถานศึกษาด้านแบบการดำเนินงานป้องกันและลดอุบัติเหตุทางถนนอย่างยั่งยืน

นางศิริแข ขันทองคำ
นักวิเคราะห์นโยบายและแผนชำนาญการ
สำนักงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยจังหวัดนครราชสีมา

บทคัดย่อ

โครงการศึกษาและพัฒนาสถานศึกษาด้านแบบการดำเนินงานลดอุบัติเหตุทางถนน กรณีศึกษา : โรงเรียนมหิศราธิบดีและวิทยาลัยนครราชสีมา เริ่มดำเนินการตั้งแต่เดือนกันยายน 2552 – มิถุนายน 2553 มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาระบบการจัดการการดำเนินงานลดอุบัติเหตุทางถนนในสถานศึกษาอย่างเป็นระบบ และต่อเนื่อง และเพื่อพัฒนาระบบข้อมูลอุบัติเหตุทางถนนของสถานศึกษา นำมาวิเคราะห์ประกอบการวางแผนการดำเนินงานในสถานศึกษา กลุ่มเป้าหมายคือ นักเรียนระดับมัธยมศึกษา (โรงเรียนมหิศราธิบดี) และนักศึกษาระดับอุดมศึกษา (วิทยาลัยนครราชสีมา) โดยเน้นการมีส่วนร่วมของนักเรียนแกนนำ อาจารย์แกนนำ และเครือข่ายสถานศึกษา

ดำเนินงานโครงการ ฯ โดยใช้กรอบแนวคิด R&D เริ่มจากข้อมูลอุบัติเหตุของสถานศึกษา โดยแกนนำนักเรียนเป็นผู้เก็บข้อมูล รวบรวมนำมาวิเคราะห์สถานการณ์ หาสาเหตุการเกิดอุบัติเหตุ นำเสนอกิจกรรมเพื่อแก้ไขปัญหาตามบริบทของสถานศึกษา แกนนำนักเรียนดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ ที่กำหนด ให้สำเร็จตามเป้าหมาย และนำข้อมูลการเปลี่ยนแปลงหลังการดำเนินกิจกรรมมาประเมินผลปรับปรุงกิจกรรมให้ดีขึ้นต่อไป และกิจกรรมนั้นต้องเป็นกิจกรรมที่แกนนำนักเรียนเป็นผู้ร่วมกันคิด ร่วมกันทำ และร่วมกันประเมินผล พัฒนากิจกรรม จึงจะทำให้เกิดความเป็นเจ้าของ ฯ โครงการ และความยั่งยืนของโครงการ ฯ

สิ่งที่ค้นพบจากการดำเนินโครงการ ฯ ที่เป็นปัจจัยสำคัญ และทำให้โครงการประสบความสำเร็จ สถานศึกษานั้นต้องมี Focal point (อาจารย์แกนนำ) ที่เกาะติด มุ่งมั่นในเรื่องลดอุบัติเหตุทางถนนในสถานศึกษา แสวงหาเครือข่ายการทำงาน ผลักดันงานความปลอดภัยทางถนนเข้าสู่ระบบการเรียนการสอนของสถานศึกษา อย่างเช่น ชมรมลูกเจ้าพระยามหิศราธิบดี ของโรงเรียนมหิศราธิบดี ที่ประสบความสำเร็จในการดำเนินโครงการ ฯ มีกิจกรรมอย่างต่อเนื่อง ได้รับความร่วมมือจากนักเรียน และบุคลากรในสถานศึกษาเป็นอย่างดี ปัจจัยสำคัญที่ทำให้เกิดความสำเร็จเพราะโรงเรียนมหิศรา มี Focal point (แกนนำอาจารย์) ที่มุ่งมั่นดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ ในโครงการ ร่วมกับนักเรียน และสามารถเชื่อมเครือข่ายคนทำงานลดอุบัติเหตุในพื้นที่ เช่น ตำรวจ แขวงกาทาง โดยเฉพาะองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ได้มาสนับสนุนการสร้างแกนนำนักเรียนรุ่นที่ 2 เพื่อสืบทอดชมรมลูกเจ้าพระยามหิศราธิบดี ต่อไป

ปัญหาอุปสรรคจากการดำเนินโครงการ พบว่าระยะเวลาในการดำเนินกิจกรรมกับสถานศึกษาเป็นสิ่งสำคัญ เนื่องจากสถานศึกษามีช่วงเวลาในการปิดเทอมของนักเรียน มีช่วงเวลาในการสอบวัดผลของ

นักเรียน และกิจกรรมตามที่ต้นสังกัดสั่งการให้สถานศึกษานั้น ๆ ปฏิบัติ เพราะฉะนั้นในการดำเนินกิจกรรมในสถานศึกษา ผู้รับผิดชอบโครงการต้องมีการจัดทำปฏิทินงานให้สอดคล้องกับปฏิทินของสถานศึกษา ให้สอดคล้องกับบริบทของสถานศึกษา โดยมีการติดตาม กระตุ้นการดำเนินกิจกรรมอย่างสม่ำเสมอ

ผลสำเร็จของโครงการ “ศึกษาและพัฒนาสถานศึกษาต้นแบบการดำเนินงานลดอุบัติเหตุทางถนนกรณีศึกษา: โรงเรียนมหิศราธิบดี และวิทยาลัยนครราชสีมา” เกิดจากการมีส่วนร่วมของแกนนำอาจารย์ แกนนำนักเรียน และเครือข่ายลดอุบัติเหตุทางถนนในพื้นที่ มองปัญหาอุบัติเหตุทางถนนร่วมกัน วิเคราะห์ปัญหาร่วมกัน วางแผนแก้ไขปัญหาร่วมกัน และลงมือทำร่วมกัน กระทั่งเกิดเป็นพลังเครือข่ายในการป้องกันและลดอุบัติเหตุทางถนนในสถานศึกษาอย่างยั่งยืนตลอดไป

นางศิริแข ชันทองคำ
นักวิเคราะห์นโยบายและแผนชำนาญการ
สำนักงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยจังหวัดนครราชสีมา

กิตติกรรมประกาศ

โครงการ “ศึกษาและพัฒนาสถานศึกษาด้านแบบการดำเนินงานลดอุบัติเหตุทางถนน กรณีศึกษา : โรงเรียนมหิศราธิบดี และวิทยาลัยนครราชสีมา” ได้ดำเนินโครงการแล้วเสร็จสมบูรณ์ตามวัตถุประสงค์ของโครงการ คณะทำงานโครงการขอขอบคุณ นพ.ชนะพงศ์ จินวงษ์ ที่ได้ให้แนวทางในการดำเนินงานตามกรอบแนวคิด R&D ขอขอบคุณนายรัชชัย สีสีมมา ผู้อำนวยการโรงเรียนมหิศราธิบดี และร.อ.นพ.ศรัณย์ อินทกุล อธิการบดีวิทยาลัยนครราชสีมา ที่ได้อนุญาตและสนับสนุนคณะทำงานให้ดำเนินโครงการในสถานศึกษา ขอขอบคุณนางนิตาสชล มณีวรรณ อาจารย์แกนนำโรงเรียนมหิศราธิบดี และดร.ชาญเดช ผุงศิริ ผู้อำนวยการสำนักกิจการนักศึกษา วิทยาลัยนครราชสีมา ซึ่งเป็นผู้ประสานงานในสถานศึกษา และผลักดันกิจกรรมต่าง ๆ ให้สำเร็จตามวัตถุประสงค์โครงการ ขอขอบคุณคณะทำงาน สอจร.ภาคอีสาน ที่ให้การสนับสนุนด้านวิชาการ และเป็นพี่ปรึกษาโครงการ ขอขอบคุณแกนนำนักเรียนทุกท่านที่ได้ร่วมดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ ทำให้เกิดกระแสความปลอดภัยทางถนนในสถานศึกษา

สุดท้ายนี้ ขอขอบคุณมูลนิธิสาธารณสุขแห่งชาติ (มสช.) สำนักงานสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ (สสส.) และศูนย์วิชาการความปลอดภัยทางถนน (ศวปถ.) ที่ได้สนับสนุนงบประมาณในการดำเนินโครงการ “ศึกษาและพัฒนาสถานศึกษาด้านแบบการดำเนินงานลดอุบัติเหตุทางถนน” ทำให้จังหวัดนครราชสีมา มีสถานศึกษาด้านแบบการดำเนินงานลดอุบัติเหตุทางถนน มีเครือข่ายคนทำงานลดอุบัติเหตุทางถนนเพิ่มขึ้น เป็นแนวทางหนึ่งในการดำเนินงานป้องกันและลดอุบัติเหตุทางถนนที่มีความยั่งยืนตลอดไป

นางศิริแข ชันทองคำ
นักวิเคราะห์นโยบายและแผนชำนาญการ
สำนักงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยจังหวัดนครราชสีมา

สารบัญ

	หน้า
1. คำนำ	-
2. บทคัดย่อ	-
3. กิตติกรรมประกาศ	-
4. สารบัญ	-
5. บทที่ 1 การดำเนินโครงการ	1
6. บทที่ 2 ผลการดำเนินงาน	3
7. บทที่ 3 ข้อเสนอแนะเพื่อการพัฒนา	21
8. บทที่ 4 บทเรียนการดำเนินโครงการ	24
9. ภาคผนวก	

บทที่ 1

การดำเนินโครงการ

1. หลักการและเหตุผล

สถานการณ์ปัจจุบันปัญหาที่สำคัญปัญหาหนึ่งของประเทศไทยที่ต้องป้องกันอย่างเร่งด่วน และเป็นระบบ คืออุบัติเหตุ เนื่องจากอุบัติเหตุจราจรเป็นปัจจัยภายนอกเกิดขึ้นได้ตลอดเวลา และความเสียหายที่เกิดขึ้นทำให้สูญเสียทรัพย์สินและการสูญเสียทรัพยากรบุคคล โดยเฉพาะอย่างยิ่ง เยาวชน ซึ่งถือเป็นทรัพยากรอันสำคัญยิ่งในการพัฒนาประเทศ ปัญหาอุบัติเหตุจราจรเป็นปัญหาที่สามารถป้องกันหากทุกฝ่ายทุกคน ร่วมมือในการป้องกันแก้ไขปัญหาแบบมีส่วนร่วม เนื่องจากอุบัติเหตุจราจรจะส่งผลให้เกิดปัญหาครอบครัว ชุมชน สังคมและประเทศชาติตามลำดับ

จังหวัดนครราชสีมาได้ตระหนักถึงความสำคัญของปัญหาจากการสูญเสียชีวิตและทรัพย์สินอันเนื่องมาจากอุบัติเหตุจราจร จึงได้จัดตั้งศูนย์อำนวยการความปลอดภัยทางถนนขึ้น เพื่อเป็นหน่วยงานหลักในการแก้ไขปัญหาอุบัติเหตุทางถนนอย่างเป็นระบบและยกระดับมาตรฐานความปลอดภัยของถนน โดยบูรณาการทุกภาคส่วนร่วมดำเนินการป้องกันและลดอุบัติเหตุทางถนน ภายใต้ยุทธศาสตร์หลัก 5 ด้าน ได้แก่ ด้านการบังคับใช้กฎหมาย ด้านวิศวกรรมจราจร ด้านการให้ความรู้ การประชาสัมพันธ์ และการมีส่วนร่วม ด้านระบบบริการทางการแพทย์ฉุกเฉิน และด้านการประเมินผลระบบสารสนเทศ จากการดำเนินงานป้องกันและลดอุบัติเหตุทางถนนของจังหวัดที่ผ่านมา พบว่าร้อยละ 80 ของกลุ่มเสี่ยงในการเกิดอุบัติเหตุจราจร คือ นักเรียน/นักศึกษา เนื่องจากกลุ่มนี้มักมีความกึ่งคนองในการใช้รถใช้ถนน และไม่มีความตระหนักด้านวินัยจราจร

ดังนั้น คณะทำงานโครงการ ร่วมกับภาคีเครือข่ายลดอุบัติเหตุทางถนนของจังหวัดนครราชสีมาจึงได้จัดทำโครงการ “ศึกษาและพัฒนาสถานศึกษาต้นแบบการดำเนินงานลดอุบัติเหตุทางถนน กรณีศึกษา: โรงเรียนมหิศราธิปดีและวิทยาลัยนครราชสีมา”

2. กรอบแนวคิดในการแก้ไขปัญหาอุบัติเหตุจราจรต้องมีการขับเคลื่อน 4 ด้าน ดังนี้

1. มีภาคีเครือข่ายที่มอบเห็นปัญหาร่วมกัน
2. มีการจัดการความรู้อย่างเป็นระบบ
3. มีการกำหนดนโยบาย เป้าหมาย ที่ชัดเจน
4. และต้องมีการติดตามประเมินผลการดำเนินงาน

3. วัตถุประสงค์

3.1 เพื่อพัฒนาระบบการจัดการการดำเนินงานลดอุบัติเหตุทางถนนในสถานศึกษาอย่างเป็นระบบและต่อเนื่อง

3.2 เพื่อพัฒนาระบบข้อมูลอุบัติเหตุทางถนนของสถานศึกษา นำมาใช้วิเคราะห์ประกอบการวางแผนการดำเนินงานในสถานศึกษากลุ่มเป้าหมาย

4. กลุ่มเป้าหมาย

4.1 นักเรียนโรงเรียนมหิศราธิปดี

4.2 นักศึกษาวิทยาลัยนครราชสีมา

5. ระยะเวลาดำเนินงาน

ตั้งแต่วันที่ 1 กันยายน 2552 ถึงวันที่ 30 มิถุนายน 2553

บทที่ 2

ผลการดำเนินงาน

กิจกรรมที่ 1 เข้าพบอาจารย์ที่รับผิดชอบ และกลุ่มเป้าหมาย

กรณี : โรงเรียนนพิตราธิปไตย

วันที่ 28 กันยายน 2552 คณะผู้รับผิดชอบโครงการศึกษาและพัฒนาสถานศึกษาด้านแบบการดำเนินงานลดอุบัติเหตุทางถนน ขอบพบอาจารย์โรงเรียนนพิตราธิปไตย(นางนิสาชล มณีวรรณ) ซึ่งรับผิดชอบงานอาจารย์ของโรงเรียน ในลักษณะไม่เป็นทางการ โดยพูดคุยสอบถามพฤติกรรมการใช้รถใช้ถนนของนักเรียน สภาพแวดล้อมของโรงเรียน สถิติการเกิดอุบัติเหตุทางถนนของนักเรียน การดำเนินกิจกรรมลดอุบัติเหตุทางถนนในสถานศึกษาในปีที่ผ่านมา ทักษะคติในเรื่องอุบัติเหตุทางถนนในสถานศึกษา และความพร้อมของคณะทำงานของอาจารย์ ข้อมูลที่ได้จากการพูดคุยทำให้ทราบว่าโรงเรียนนพิตราธิปไตย มีต้นทุนในการดำเนินงานค่อนข้างสูง โดยเฉพาะมีแกนนำอาจารย์ ซึ่งเป็นผู้มีความต้องการที่จะแก้ไขปัญหาอุบัติเหตุทางถนนของนักเรียนอย่างจริงจัง และอาจารย์ยังได้จัดกิจกรรมวินัยจราจรให้กับนักเรียนเป็นประจำทุกปี โดยใช้งบประมาณของโรงเรียนบ้าง หรือใช้ของหน่วยงานอื่น ๆ บ้าง และให้อาจารย์เตรียมนักเรียนแกนนำนักเรียนและคณะทำงาน เพื่อร่วมประชุมในครั้งต่อไป

วันที่ 5 ตุลาคม 2552 คณะผู้รับผิดชอบโครงการฯ ได้เข้าพบผู้บริหารสถานศึกษาเพื่อขออนุญาตดำเนินโครงการในสถานศึกษา และชี้แจงรายละเอียดโครงการ โดยผู้อำนวยการโรงเรียนนพิตราธิปไตย ได้อนุญาตให้ดำเนินกิจกรรมได้ และมีข้อเสนอแนะให้นำนักเรียนที่เป็นกลุ่มเด็กคือเข้าร่วมโครงการด้วยเพื่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม

วันที่ 9 พฤศจิกายน 2552 คณะผู้รับผิดชอบโครงการฯ ร่วมประชุมแกนนำนักเรียนเพื่อรับฟังข้อมูลเบื้องต้น ในเรื่องสภาพปัญหาอุบัติเหตุทางถนนของนักเรียน พฤติกรรมการใช้รถใช้ถนนของนักเรียน จำนวนและประเภทยานพาหนะที่ใช้ในโรงเรียน และทักษะคติในเรื่องอุบัติเหตุทางถนนของนักเรียน ข้อมูลที่ได้จากการประชุมฯ นักเรียนที่เข้ามาเป็นแกนนำมี 2 ระดับ คือ ระดับแรกจะเป็นกลุ่มแกนนำในการทำงาน ซึ่งส่วนใหญ่เป็นเด็กที่มีจิตอาสา ส่วนระดับที่ 2 จะเป็นสมาชิกของชมรมซึ่งจะมีประมาณ 55 คน ซึ่งในกลุ่มนี้จะมีเด็กคือที่ผู้อำนวยการต้องการให้เข้าร่วมกิจกรรมร่วมอยู่ด้วย ซึ่งเด็กกลุ่ม

นี้มาสมัครเข้าร่วมด้วยความสมัครใจ และในวันนี้ได้หารือรูปแบบการเข้าค่ายแก่นนำเพื่อสร้างอาคาร
ให้กับสถานศึกษาร่วมกับคณะทำงานของอาจารย์ และแก่นนำนักเรียน

กรณี : วิทยาลัยนครราชสีมา

วันที่ 21 กันยายน 2552 คณะผู้รับผิดชอบโครงการศึกษาและพัฒนาสถานศึกษาด้านแบบการดำเนินงานลดอุบัติเหตุทางถนน ขอพบอาจารย์วิทยาลัยนครราชสีมา(ดร.ชาญเดช ผุงศิริ) ผู้อำนวยการสำนักกิจการนักศึกษา และอุปนายกนักศึกษาของวิทยาลัยฯ ในลักษณะไม่เป็นทางการ โดยพูดคุยสอบถามสภาพแวดล้อมของโรงเรียน พฤติกรรมการใช้รถใช้ถนนของนักเรียน สถิติการเกิดอุบัติเหตุทางถนนของนักเรียน การดำเนินกิจกรรมลดอุบัติเหตุทางถนนในสถานศึกษาในปีที่ผ่านมา ทักษะคติในเรื่องอุบัติเหตุทางถนนในสถานศึกษา และความพร้อมของคณะทำงานของอาจารย์ ข้อมูลที่ได้จากการพูดคุยทำให้ทราบว่าพฤติกรรมการใช้รถใช้ถนนของนักศึกษา มีพฤติกรรมชอบขับรถยนต์ เนื่องจากด้านหน้าของสถาบันมีลักษณะเป็นถนนคู่ขนาน และระยะทางในการกลับรถนั้นอยู่ไกลทำให้มีพฤติกรรมในการขับรถยนต์กันมาก และมีพฤติกรรมไม่สวมหมวกนิรภัยขณะขับขี่ ด้านคณะทำงานอาจารย์นั้นมีความพร้อมเนื่องจากเป็นฝ่ายกิจการนักศึกษาของสถาบันอยู่แล้ว และวิทยาลัยมีต้นทุน คือ มีองค์กรนักศึกษาที่ขับเคลื่อนกิจกรรมต่าง ๆ ของสถาบันอยู่แล้ว และคณะผู้รับผิดชอบโครงการเคยเข้าไปจัดอบรมวินัยจราจรในสถานศึกษาซึ่งได้รับการตอบรับจากนักศึกษา และคณะทำงานของอาจารย์เป็นอย่างดี

วันที่ 9 ตุลาคม 2552 คณะผู้รับผิดชอบโครงการฯ ได้เข้าพบผู้บริหารสถานศึกษาเพื่อขออนุญาตดำเนินโครงการในสถานศึกษา และชี้แจงรายละเอียดโครงการ โดยอธิการของวิทยาลัยได้อนุญาตให้ดำเนินกิจกรรมได้ และมอบหมายให้ ดร.ชาญเดช ผุงศิริ เป็นผู้ประสานงานโครงการของวิทยาลัย

วันที่ 13 พฤศจิกายน 2552 คณะผู้รับผิดชอบโครงการฯ ประชุมหารือคณะกรรมการนักศึกษา เพื่อชี้แจงรายละเอียดโครงการ และให้นักศึกษาร่วมวางแผนกิจกรรมลดอุบัติเหตุทางถนนของสถานศึกษา แลกเปลี่ยนประสบการณ์การทำงานลดอุบัติเหตุของคณะผู้รับผิดชอบ คณะทำงานอาจารย์ และนักศึกษา แต่เนื่องจากช่วงเวลานี้การประชุมคณะกรรมการนักศึกษาบางสาขาไม่ได้ร่วมประชุมคิดเรียน จึงขอไปปรึกษาเพื่อเขียนแผนงานส่งคณะผู้รับผิดชอบโครงการฯ ในครั้งต่อไป

กิจกรรมที่ 2 จัดตั้งศูนย์อำนวยการความปลอดภัยทางถนน หรือชมรมความปลอดภัยทางถนน

จากการที่คณะทำงานโครงการได้ประชุมหารือร่วมกับแกนนำสถาบันการศึกษาทั้งสองแห่งในเดือนพฤศจิกายน 2552 ที่ผ่านมา ได้ให้สถาบันการศึกษาทั้ง 2 แห่ง จัดตั้งชมรมเพื่อดำเนินกิจกรรมลดอุบัติเหตุทางถนนในสถานศึกษา โดยใช้เป็นศูนย์กลางในการดำเนินกิจกรรมที่นักเรียน/นักศึกษากำหนดต่อไป มีชื่อชมรมดังนี้

1. ชมรมลูกเจ้าพระยามหิศรา จิตอาสา ยุวจราจร ของโรงเรียนมหิศราธิบดี
2. ชมรมขับขี่ปลอดภัยวิทยาลัยนครราชสีมา ของวิทยาลัยนครราชสีมา

กิจกรรมที่ 3 ประชุมเชิงปฏิบัติการให้ความรู้ตามกรอบยุทธศาสตร์ 5 ด้าน

กรณี : โรงเรียนมหิศราธิบดี

โรงเรียนมหิศราธิบดีได้นำนักเรียนแกนนำ (รุ่นที่ 1 จากการเปิดรับสมัคร) จำนวน 76 คน เข้าค่ายฝึกอบรมลูกเจ้าพระยามหิศราฯ จิตอาสา ใช้เวลาฝึกอบรม 3 วัน 2 คืน ณ ค่ายลูกเสือวนานุรักษ์ อำเภอวังน้ำเขียว จังหวัดนครราชสีมา ระหว่างวันที่ 11 – 13 พฤศจิกายน 2552 มีวัตถุประสงค์ ดังนี้

1. เพื่อให้นักเรียนมีความรู้ในเรื่องกฎจราจรและการขับขี่ปลอดภัย
2. เพื่อสร้างเสริมปลูกจิตสำนึกนักเรียน ให้มีวินัยในการใช้รถ ใช้ถนนอย่างถูกต้องปลอดภัย
3. เพื่อให้มีผู้ช่วยเหลือเจ้าหน้าที่ตำรวจในการอำนวยความสะดวกจัดการจราจรบนถนนและเป็นผู้ช่วยเหลือครูในการจัดระเบียบจราจรในสถานศึกษา (ก่อน-หลัง) เลิกเรียน
4. เพื่อขยายผลไปยังเพื่อนนักเรียน ตลอดจนถึงผู้ปกครองในชุมชน ให้มีวินัยในการใช้รถใช้ถนนและการขับขี่อย่างปลอดภัย
5. เพื่อลดปัญหาการบาดเจ็บ เสียชีวิตจากอุบัติเหตุจราจรกับนักเรียน
6. เพื่อให้นักเรียนที่เข้าอบรมมีจิตสาธารณะ
7. เพื่อให้นักเรียนที่เข้าอบรมมีความมุ่งมั่นในการปฏิบัติหน้าที่ รู้จักคิดเป็นและทำได้

8. เพื่อให้ให้นักเรียนกลุ่มเสี่ยงได้กลับสู่การเป็นกลุ่มนักเรียนปกติ มีคุณธรรม จริยธรรมและคุณลักษณะที่พึงประสงค์

โรงเรียนมหิศราธิบดี บูรณาการร่วมกับหน่วยงานภาครัฐและเอกชนในจังหวัดนครราชสีมา ประกอบด้วย สำนักงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยจังหวัดนครราชสีมา ,ตำรวจภูธรจ่อหอ จังหวัดนครราชสีมา ,วัดในท้องที่, หมวดการทางจังหวัดนครราชสีมา, เรือนจำจังหวัดนครราชสีมา, องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในพื้นที่, บริษัทเกริกไกร เอนเทอร์ไพรส์, มูลนิธิพุทธธรรม 31 (สุก) จ่อหอ นครราชสีมา

ดูงานเรือนจำกลางจังหวัดนครราชสีมา

เข้าค่ายวันแรก “ขุวจรรยาต้องมึระเบียบวินัย”

รุ่นที่ 2 ระหว่างวันที่ 2 – 4 มิถุนายน 2553 (ผลผลิตที่เกินเป้าหมายโครงการ) โดยโรงเรียนดำเนินกิจกรรมร่วมกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตำบลบ้านโพธิ์ (ใช้งบประมาณส่วนหนึ่งจากอบต.) จัดอบรมยุวจรรรุ่นที่ 2 เพื่อเตรียมเป็นจิตอาสา ยุวจรร ต่อจากรุ่นที่ 1 เนื่องจากในปีการศึกษา 2554 ยุวจรรรุ่นที่ 1 จะต้องเตรียมตัวศึกษาต่อระดับอุดมศึกษา โดยในการจัดอบรมรุ่นที่ 2 นี้จะให้รุ่นพี่มาร่วมในการดำเนินกิจกรรมเข้าค่ายด้วย เพื่อถ่ายทอดจิตสำนึก เกิดความผูกพันฉันพี่น้อง และร่วมมือกันดำเนินกิจกรรมลดอุบัติเหตุในสถานศึกษาต่อไป

กรณี : วิทยาลัยนครรราชสีมา

จัดอบรมแกนนำนักศึกษา วันที่ 23 พฤษภาคม 2553 ณ ศูนย์อนุรักษ์พันธุ์พืช อำเภอสีกี้ว จังหวัดนครรราชสีมา ร่วมกับโครงการค่ายเรียนรู้คุณธรรม นำชีวิตพอเพียง ปี 2553 จำนวนนักศึกษาที่เข้าอบรมแกนนำ 30 คน วัตถุประสงค์ในการอบรม ดังนี้

1. เพื่อสร้างแกนนำนักศึกษาลดอุบัติเหตุทางถนน
2. เพื่อกระตุ้นจิตสำนึกด้านความปลอดภัยทางถนนให้กับนักศึกษา
3. เพื่อสร้างการมีส่วนร่วมในการดำเนินกิจกรรมลดอุบัติเหตุทางถนนในสถานศึกษา
4. เพื่อให้แกนนำสามารถจัดกิจกรรมลดอุบัติเหตุทางถนนในสถานศึกษาได้

โดยเชิญวิทยากรจากสถานีตำรวจจราจรหอ โรงเรียนมหิศราธิปดี หมวกการทางนครรราชสีมา มูลนิธิพุทธธรรม สุข 31 และสำนักงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยจังหวัดนครรราชสีมา และในภาคบ่ายแบ่งกลุ่มแกนนำเป็น 5 กลุ่ม จัดทำแผนงาน/โครงการ เพื่อดำเนินกิจกรรมในสถานศึกษา สรุปได้ดังนี้

1. กลุ่ม NMC ลูกเทวดา เสนอโครงการขับขีปลอดภัยใส่ใจกฎจราจร
2. กลุ่ม วนม.ร่วมใจลดอุบัติเหตุภัยอันตราย เสนอโครงการ วนม.ร่วมใจลดอุบัติเหตุภัยอันตราย
3. กลุ่มพอกำก่า เสนอโครงการ NMC หยุดการอันตราย เสียเวลาสักนิด เพื่อชีวิตปลอดภัย
4. กลุ่มมะนาวหวาน เสนอโครงการ การใช้ภาพบอกเหตุการณ์ป้องกันการเกิดอุบัติเหตุ
5. กลุ่มคันกล้าสองสี เสนอโครงการ สติ๊กเกอร์สองสี ขับขีปลอดภัย

กิจกรรมที่ 4 จัดเวทีประชาคม

กรณีโรงเรียนมหิศราธิปดี หลังจากเข้าค่ายอบรมลูกเจ้าพระยา จิตอาสา ยุวจราจร ระหว่างวันที่ 11-13 พฤศจิกายน 2552 นักเรียนกลุ่มแกนนำได้ดำเนินกิจกรรมรณรงค์ในสถานศึกษา โดยใช้เสียงตามสายเชิญชวนให้นักเรียนที่ขับขีรถจักรยานยนต์มาโรงเรียนสวมหมวกนิรภัย และแจ้งให้นักเรียนและ

บุคลากรในโรงเรียนทราบว่า โรงเรียนกำหนดจัดเวทีประชาคม ในวันที่ 23 พฤศจิกายน 2552 เพื่อรณรงค์
 สวมหมวกนิรภัย 100 เปอร์เซ็นต์ ซึ่งเป็นการทำประชาคมของนักเรียนทั้งโรงเรียน

ผลการลงมติเวทีประชาคมโรงเรียนมหิศราธิปดี

มาตรการที่ 1 เช่าหรือซื้อในราคาต้นทุน 9.03 %

มาตรการที่ 2 ให้เจ้าหน้าที่ตำรวจดำเนินการตามกฎหมาย 9.51 %

มาตรการที่ 3 ใช้มาตรการที่ 1 ก่อนหากไม่ได้ผลให้ใช้มาตรการที่ 2 73.46 %

สถิติพฤติกรรมการขับขี่รถจักรยานยนต์ของนักเรียนโรงเรียนมหิศราธิปดี

เดือน	จำนวนวัน	ไม่สวมหมวก นิรภัย	สวมหมวก นิรภัย	ซ้อน	ย้อนศร
พ.ย. 2552	21 วัน	35 %	65%	0.79%	0.63%
ธ.ค. 2552	19 วัน	25 %	75%	0.87%	1.75%
ม.ค. 2553	9 วัน	16.7%	83.3%	0.74%	1.12%

กิจกรรมที่ 5 ดำเนินงานตามแผนโครงการของสถานศึกษา

กรณี : โรงเรียนมหิศราธิบดี

เดือนธันวาคม 2552

- แจกเอกสารแจ้งถึงผู้ปกครองรับทราบถึงโครงการ “สวมหมวกนิรภัยหลังจากการทำประขามติ”
- ร่วมเดินขบวนรณรงค์ขี่ปลอดภัย ในงานกีฬาจอหอ-บ้านโพธิ์ และงานกีฬาจังหวัดนครราชสีมา
- ดำรวจการสวมหมวกนิรภัย
- จิตอาสาบริการดูแลนักท่องเที่ยวให้เดินทางปลอดภัย บริเวณด่านบ้านหนองออก อ.เมือง จ. นครราชสีมา วันที่ 31 ธันวาคม 2552 (ร่วมกับ สก.จอหอ จังหวัดนครราชสีมา)

เดือนมกราคม 2553

- กิจกรรม “หมวกสวยด้วยมือเรา” ในงานวันเด็ก 2553
- เริ่มปฏิบัติหน้าที่ยูวจราจร (คือให้บริการความสะดวกบนท้องถนนบริเวณหน้าโรงเรียน)
- ดำรวจการสวมหมวกนิรภัย
- จิตอาสาบริการดูแลนักท่องเที่ยวให้เดินทางปลอดภัย บริเวณด่านบ้านโพธิ์ อ.เมือง จ. นครราชสีมา วันที่ 3 มกราคม 2553 (ร่วมกับ สก.จอหอ จังหวัดนครราชสีมา)

เดือนกุมภาพันธ์ 2553

- กิจกรรม “ขี่ปลอดภัย สวมหมวกนิรภัย พกใบขับขี่”
- กิจกรรม “ส่งรัก ส่งความปลอดภัย ต้องสวมหมวกกันน็อก”

- ปฏิบัติหน้าที่ผู้ตรวจราชการ
- ดำเนินการสวมหมวกนิรภัย

เดือนมีนาคม –เมษายน 2553 (ช่วงปิดเทอม)

- จัดนิทรรศการจับชีพลอดภัย
- กิจกรรม “เขียนเพิ่ม เต็มฝัน ป้องกัน อุบัติภัย”
- จัดอาสาบริการดูแลนักท่องเที่ยวให้เดินทางปลอดภัย บริเวณด่านบ้านหนองออก อ.เมือง จ. นครราชสีมา วันที่ 10 เมษายน 2553(ร่วมกับ สก.จอหอ จังหวัดนครราชสีมา)

เดือนพฤษภาคม 2553

- นำโครงการเสนอในวันประชุมผู้ปกครอง โดยผู้นำชมรมฯ
- ปฏิบัติหน้าที่ผู้ตรวจราชการ
- ดำเนินการสวมหมวกนิรภัย

เดือนมิถุนายน 2553

- กิจกรรม “เล่าเตือนใจ ป้องกันภัยมาสู่ตน” โดยให้นักเรียนที่ประสบเหตุเขียนเรียงความ
- ปฏิบัติหน้าที่ผู้ตรวจราชการ
- ดำเนินการสวมหมวกนิรภัย

เดือนกรกฎาคม 2553

- กิจกรรม “ส่งท้ายคนเก่า...ต้อนรับคนใหม่”
- กิจกรรม “เสียงตามสาย ใจซื่อสงสัย”
- ปฏิบัติหน้าที่ผู้ตรวจราชการ

กรณี : วิทยาลัยนครราชสีมา

เนื่องจากการดำเนินกิจกรรมในวิทยาลัยนครราชสีมา เกิดปัญหาช่วงเวลาของนักศึกษา และของสถานศึกษาไม่ตรงกัน จึงเริ่มกิจกรรมซ้ำ สรุปกิจกรรมได้ดังนี้

1. ประชาสัมพันธ์โครงการเมื่อวันที่ 14 มิถุนายน 2553 โดยจัดทำป้ายเชิญชวนบุคลากร นักศึกษาและประชาชน สวมใส่หมวกนิรภัย ดัดบริเวณริมถนนทางเข้าวิทยาลัยนครราชสีมา บริเวณทางขึ้นบันไดลิฟท์ และบริเวณภายในโรงเรียน ประชาสัมพันธ์ผ่าน Website ของวิทยาลัย

2. จัดทำป้ายเตือนทางรถไฟ ตีเส้นแบ่งช่องเพื่อจอดยานพาหนะ เขียนป้ายรณรงค์ ขับขี่ปลอดภัยใส่ใจกฎจราจร จัดทำสติ๊กเกอร์ของชมรม

3. กำหนดหลักพื้นฐานในการขับขี่ปลอดภัย 10 ประการ คำขวัญรณรงค์

- อุบัติเหตุ จะลด หากรู้กฎจราจร
- อุบัติเหตุหมดสิ้นไป ชาว วนม.ร่วมใจเคารพกฎจราจร
- ขับขี่ปลอดภัย มีน้ำใจกับผู้อื่นชีวิตยั่งยืน อย่าฝ่าฝืนกฎจราจร

4. วันที่ 25 มิถุนายน 2553 จัดกิจกรรมออกบู๊ทให้ความรู้ ใช้ภาพบอกเหตุการณ์ป้องกันการเกิดอุบัติเหตุ พร้อมจัดให้ความรู้แบบมีส่วนร่วมของกลุ่มแกนนำกับนักศึกษาวิทยาลัยนครราชสีมา ปี 1 เน้นกระตุ้นจิตสำนึกด้านความปลอดภัยทางถนน การมีพฤติกรรมขับขี่ที่ถูกต้อง การปฏิบัติตามกฎจราจร

กิจกรรมที่ 6 ติดตามประเมินผลจากผู้รับผิดชอบโครงการ

คณะผู้รับผิดชอบโครงการ ออกติดตามประเมินผลการดำเนินกิจกรรมของสถาบันการศึกษา ทั้ง 2 แห่ง รวมทั้งสิ้น 15 ครั้ง สามารถแบ่งการติดตามได้ดังนี้

โรงเรียนมหิศราธิบดี จำนวน 8 ครั้ง เริ่มตั้งแต่เดือนพฤศจิกายน 2552 – กรกฎาคม 2553

วิทยาลัยนครราชสีมา จำนวน 7 ครั้ง เริ่มตั้งแต่เดือนพฤศจิกายน 2552 – มิถุนายน 2553

ทั้งนี้ คณะติดตามประเมินผลเน้นรูปแบบไม่เป็นทางการ เพื่อเข้าไปพูดคุยสอบถามความก้าวหน้าของโครงการฯ ปัญหาอุปสรรค และแนวทางแก้ไข พอสรุปได้ดังนี้

โรงเรียนมหิศราธิบดี : สามารถดำเนินกิจกรรมไปได้ตามลำดับ แคนนำอาจารย์มีความมุ่งมั่นในการทำงาน พยายามจัดทำใบงานเข้าไปในหลักสูตรการเรียนการสอน ส่วนกลุ่มแกนนำนักเรียนมีความภาคภูมิใจที่ได้เข้าร่วมกิจกรรมในชมรม สืบเนื่องจากการพูดคุย การโต้ตอบ มีทัศนคติดีในเรื่องความปลอดภัยในการใช้รถใช้ถนน นำเสนอกิจกรรมที่เหมาะสมกับวัยได้ดี มีการวางแผนงานกิจกรรมร่วมกันระหว่างแกนนำอาจารย์และแกนนำนักเรียน มีการสืบทอดสมาชิกของชมรมเป็นรุ่นที่ 2 เมื่อสิ้นสุดระยะเวลาในการดำเนินโครงการจากผู้รับผิดชอบโครงการ ยังมีกิจกรรมที่ต่อเนื่องโดยชมรมลูกเจ้าพระยามหิศราธิบดี โดยเฉพาะมีกิจกรรมจัดหากองทุนโดยสมาชิกในชมรมเอง เป็นการบ่งบอกถึงความยั่งยืนของการดำเนินโครงการนี้

วิทยาลัยนครราชสีมา : การดำเนินกิจกรรมในระยะเริ่มต้นได้รับความร่วมมือเป็นอย่างดี แต่เนื่องจากแกนนำอาจารย์ และแกนนำนักเรียนที่ได้ประสานกันไว้แต่เบื้องต้น มีภารกิจมาก ทำให้การดำเนินกิจกรรมที่ผู้รับผิดชอบโครงการประสานไว้เกิดปัญหาในการดำเนินกิจกรรมตามแผน ประกอบกับมีปัญหาภายในของสถาบันการศึกษาในขณะนั้น กิจกรรมของโครงการจึงได้ชะลอความก้าวหน้า แต่เมื่อผู้รับผิดชอบโครงการได้พยายามประสานเข้าไปพูดคุย และกำหนดช่วงเวลาที่เหมาะสมจึงได้เริ่มดำเนินกิจกรรม โดยภาพรวมได้รับความร่วมมือจากแกนนำนักศึกษาเป็นอย่างดี แกนนำนักศึกษามีส่วนร่วมวางแผน และเป็นผู้ดำเนินกิจกรรมในสถานศึกษาจนสำเร็จตามแผนงาน จากการพูดคุยกับแกนนำอาจารย์

มีความตั้งใจในการดำเนินกิจกรรม แต่มีภารกิจมากทำให้ในช่วงแรกเกิดความล่าช้า ทั้งนี้ได้กำหนดการจัดตั้งกองทุนหมวกนิรภัยในสถานศึกษา โดยให้แกนนำนักศึกษาเป็นผู้ดำเนินการต่อไป

กิจกรรมที่ 7 การประเมินผลก่อนและหลังการดำเนินงาน

การประเมินผลก่อนดำเนินกิจกรรม : ความตระหนักต่ออุบัติเหตุทางถนน กลุ่มเป้าหมาย นักเรียนโรงเรียน มหิธรราชปดี และนักศึกษาวิทยาลัยนครราชสีมา จำนวนรวม 300 คน ช่วงอายุ 15-20 ปี สรุปได้ดังนี้

1. เคยประสบอุบัติเหตุทางถนนกับตนเอง คิดเป็น 2.33 %
2. คนในครอบครัว คนรู้จัก หรือเพื่อน เคยประสบอุบัติเหตุทางถนน คิดเป็น 10.33 %
3. พบอุบัติเหตุทางถนนในระยะเวลา 1 ปีที่ผ่านมา คิดเป็น 89.00 %
4. อุบัติเหตุทางถนนเป็นเรื่องเกิดขึ้นได้กับทุกคน คิดเป็น 89.33 %
5. อุบัติเหตุทางถนนเป็นเรื่องที่ป้องกันได้ คิดเป็น 77.00 %
6. ถ้าตำรวจตั้งด่านตรวจจับทุกวันอุบัติเหตุจะไม่เกิดขึ้น คิดเป็น 48.33 %
7. เป็นผู้ที่ปฏิบัติตามกฎจราจรทุกครั้งที่ขับขี่ยานพาหนะ คิดเป็น 33.67 %
8. สวมใส่หมวกนิรภัยทุกครั้งที่ขับขี่รถจักรยานยนต์ คิดเป็น 59.33 %
9. ชอบขับรถย้อนศร คิดเป็น 53.66 %
10. โทรศัพท์ขณะขับขี่ คิดเป็น 68.66 %

สรุปข้อมูลจากแบบสอบถาม พบว่ากลุ่มเป้าหมายยังไม่มี ความตระหนักต่ออุบัติเหตุทางถนน มองว่าอุบัติเหตุเป็นเรื่องที่เกิดขึ้นได้กับทุกคน กลุ่มเป้าหมายไม่ชอบที่จะปฏิบัติตามกฎจราจร และคิดว่าการบังคับใช้กฎหมายไม่ช่วยให้อุบัติเหตุทางถนนลดลงได้

จากการสังเกตพฤติกรรมของกลุ่มเป้าหมาย พบว่ายังมีพฤติกรรมไม่ปฏิบัติตามกฎจราจร โดยเฉพาะการสวมหมวกนิรภัยในสถานศึกษามีน้อยมาก จากการสัมภาษณ์นักเรียนบางคนพบว่า สาเหตุที่ไม่ชอบสวมหมวกนิรภัยเพราะ กลัวหาย ,บ้านอยู่ใกล้ ๆ กับโรงเรียน ,หมวกนิรภัยมีราคาสูง ,ไม่มีด่านตำรวจบริเวณโรงเรียน ,ใส่หมวกนิรภัยแล้วขับรถไม่ดี มองไม่ชัด ไม่ค่อยได้ยินเสียง ,คุยโทรศัพท์ไม่ได้ เป็นต้น

การประเมินผลหลังดำเนินกิจกรรม : พฤติกรรมการใช้รถใช้ถนน กลุ่มเป้าหมาย ผู้ปกครองโรงเรียน มหิธรราชินี จำนวน 131 คน ช่วงอายุ 35-50 ปี อาชีพรับราชการ/รัฐวิสาหกิจ 4.58 % ,พนักงานบริษัท 6.11 % ,ค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว 19.85 % ,รับจ้าง/เกษตรกร 65.65 % และว่างงาน/ไม่ได้ทำงาน 3.82 % สรุปพฤติกรรมกรรมการใช้รถใช้ถนน ดังนี้

ลำดับ	พฤติกรรมการใช้รถใช้ถนน	คิดเป็น %		
		ไม่ทำ	ทำ บางครั้ง	ทำทุก ครั้ง
1	สวมหมวกนิรภัย เมื่อขับขี่หรือซ้อนรถจักรยานยนต์	12	52	36
2	คาดเข็มขัดนิรภัย เมื่อขับหรือโดยสารรถยนต์	27	44	29
3	ไม่ดื่มแอลกอฮอล์ ถ้าจะขับขี่รถ	7	47	46
4	ไม่โดยสารไปกับผู้ขับขี่ที่ดื่มแอลกอฮอล์	33	52	15
5	ไม่โดยสารไปกับผู้ขับขี่ที่ขับเร็วกว่าที่กฎหมายกำหนด	43	20	37

สรุปทัศนคติต่อการบังคับใช้กฎหมายจราจร ดังนี้

ลำดับ	ทัศนคติต่อการบังคับใช้กฎหมาย	คิดเป็น %		
		ไม่เห็นด้วย	เห็นด้วย	เห็นด้วยมาก
1	การบังคับใช้กฎหมายจราจรไม่จำเป็นต้องเคร่งครัดก็ได้	35	47	18
2	การไม่ทำตามกฎหมายจราจร ทำให้เกิดอุบัติเหตุได้เล็กน้อย	2	69	29
3	กฎหมายจราจรไม่ศักดิ์สิทธิ์เท่ากับกฎหมายอื่น ๆ	10	38	52
4	กฎหมายจราจรมีบทลงโทษไม่รุนแรงทำให้ไม่ปฏิบัติตาม	19	48	33
5	การจับกุมของตำรวจมักเลือกปฏิบัติ	3	33	64
6	ความเข้มงวดของตำรวจยังไม่มากพอที่ทำให้ต้องปฏิบัติตามกฎหมายอย่างเคร่งครัด	36	54	10
7	การบังคับใช้กฎหมายจราจรที่เคร่งครัดมีผลในการลดอุบัติเหตุได้	23	44	33
8	ประชาชนยังไม่รู้เรื่องกฎหมายจราจรดีพอ จึงมีการละเมิดมาก	10	39	51
9	ท่านเห็นด้วยกับโครงการสวมหมวกนิรภัย 100 % ของโรงเรียนมหิศราธิบดี	0	22	78

การประเมินผลหลังดำเนินกิจกรรม : กลุ่มเป้าหมาย นักศึกษาวิทยาลัยนครราชสีมา จำนวน 287 คน

สรุปความตระหนักต่ออุบัติเหตุจากการขับขี่รถจักรยานยนต์ ของนักศึกษาวิทยาลัยนครราชสีมา ดังนี้

ลำดับ	ความตระหนักต่ออุบัติเหตุจากการขับขี่รถจักรยานยนต์	คิดเป็น %		
		ไม่เห็นด้วย	เห็นด้วย	เห็นด้วยมาก
1	ขณะขับขี่รถจักรยานยนต์ควรใส่หมวกนิรภัย	39	49	12
2	ควรมีช่องทางเฉพาะในการขับขี่รถจักรยานยนต์	28	37	41
3	การเกิดอุบัติเหตุในการขับขี่รถจักรยานยนต์ส่วนใหญ่เกิดจากความประมาทในการใช้รถใช้ถนน	11	26	63
4	การเกิดอุบัติเหตุในการขับขี่รถจักรยานยนต์ส่วนใหญ่เกิดจากการใช้ความเร็วเกินกำหนด	5	41	54
5	การเกิดอุบัติเหตุในการขับขี่รถจักรยานยนต์ส่วนใหญ่เกิดจากการฝ่าฝืนสัญญาณจราจร	7	34	59
6	การเกิดอุบัติเหตุในการขับขี่รถจักรยานยนต์ส่วนใหญ่เกิดจากการไม่สวมหมวกนิรภัย	42	44	14
7	การเกิดอุบัติเหตุในการขับขี่รถจักรยานยนต์จะลดลง ถ้าปฏิบัติตามกฎจราจรอย่างเคร่งครัด	15	63	22
8	ท่านต้องเข้ารับการอบรมเรื่องความปลอดภัยในการขับขี่รถจักรยานยนต์	48	33	19
9	ท่านต้องให้ความร่วมมือกับวิทยาลัย และเจ้าหน้าที่ตำรวจในการป้องกันอุบัติเหตุในการขับขี่รถจักรยานยนต์	31	41	28

สรุปปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมกรรมการสวมหมวกนิรภัย ของนักศึกษาวิทยาลัยนครราชสีมา ดังนี้

ลำดับ	ปัจจัย	คิดเป็น %		
		ไม่เห็นด้วย	เห็นด้วย	เห็นด้วยมาก
1	การเลือกใช้หมวกนิรภัยขึ้นอยู่กับความสวยงามและเหมาะสมกับผู้ขับขี่	11	66	23
2	การเลือกใช้หมวกนิรภัยขึ้นอยู่กับความสะดวกในการสวมใส่	42	37	21
3	การเลือกใช้หมวกนิรภัยขึ้นอยู่กับราคา	38	46	16
4	การเลือกใช้หมวกนิรภัยขึ้นอยู่กับคุณสมบัติของอุปกรณ์ในการป้องกันอันตราย	11	38	51
5	พฤติกรรมกรรมการสวมหมวกนิรภัยขึ้นอยู่กับความเคร่งครัดในการบังคับใช้กฎหมาย	3	33	64
6	พฤติกรรมกรรมการสวมหมวกนิรภัยขึ้นอยู่กับความหวงใยในความปลอดภัยของตนเองและครอบครัว	4	52	44
7	พฤติกรรมกรรมการสวมหมวกนิรภัยขึ้นอยู่กับสภาพอากาศ	20	48	32
8	การสวมหมวกนิรภัยลดการมองเห็นและการได้ยิน	4	38	58
9	การสวมหมวกนิรภัยเป็นแค่เพียงอุปกรณ์ป้องกันตำรวจจับ	36	23	41
10	หมวกนิรภัยเป็นอุปกรณ์เพื่อช่วยลดความรุนแรงในการบาดเจ็บทางศีรษะ	20	12	68

บทที่ 3

ข้อเสนอแนะเพื่อการพัฒนา

จากการดำเนินงานโครงการ “ศึกษาและพัฒนาสถานศึกษาด้านแบบการดำเนินงานป้องกันและลดอุบัติเหตุทางถนน กรณีศึกษา : โรงเรียนมหิศราธิบดีและวิทยาลัยนครราชสีมา” สามารถสรุปปัญหา อุปสรรค และข้อเสนอแนะ เพื่อการพัฒนาโครงการต่อไป ดังนี้

1. ด้านบุคลากร; ในการดำเนินโครงการมีบุคลากรที่เกี่ยวข้อง 3 ฝ่าย ดังนี้

1) แกนนำอาจารย์ มีความสำคัญในการที่จะดำเนินโครงการ ตามกระบวนการ R&D ในสถานศึกษาเป็นอย่างมาก ตัวอย่างของกรณีศึกษาโรงเรียนมหิศราธิบดี อาจารย์แกนนำ (นางนิตยา มณีวรรณ) เป็นอาจารย์ที่มีความมุ่งมั่นในการดำเนินงาน จากการติดตามประเมินผล และพูดคุย อาจารย์มีความห่วงใยในตัวนักเรียนในเรื่องความปลอดภัยในการใช้รถใช้ถนน พฤติกรรมการขับขี่รถที่ไม่ปลอดภัย ก่อนที่โครงการจะเข้าไปดำเนินงานในสถานศึกษา อาจารย์ได้ทำกิจกรรมอาสาจราจรอยู่ก่อนแล้วโดยใช้นักศึกษาวิชาทหารของโรงเรียน แต่ไม่ได้มีกิจกรรมด้านอื่น ๆ เข้าไปเสริม เป็นการทำให้โครงการในลักษณะ one way ไม่ได้ดึงนักเรียนเข้ามามีส่วนร่วมในการคิดกิจกรรม ไม่มีความต่อเนื่องและจึงไม่เกิดกระแสความปลอดภัยทางถนนในโรงเรียนเท่าที่ควร

ปัญหาที่พบ : แกนนำอาจารย์มีภารกิจมาก กรณีวิทยาลัยนครราชสีมา อาจารย์แกนนำที่ประสานงานไว้ตั้งแต่เริ่มดำเนินโครงการ มีภาระกิจมาก และเกิดปัญหาภายในสถานบันเอง ทำให้การดำเนินโครงการในวิทยาลัยนครราชสีมาเป็นไปอย่างล่าช้า

แนวทางแก้ไข : แกนนำอาจารย์ต้องมีทีมที่เป็นตัวแทนในการประสานแทนได้

2) แกนนำนักเรียน ต้องใช้กระบวนการมีส่วนร่วม โดยตั้งแต่เริ่มดำเนินโครงการ ต้องให้แกนนำนักเรียนมองเห็นปัญหาร่วมกันว่าอุบัติเหตุทางถนนเป็นปัญหาของนักเรียน เพราะฉะนั้นการที่จะแก้ไขปัญหานี้ได้ก็คือพลังของนักเรียน เมื่อมองเห็นปัญหาร่วมกันแล้วต้องให้แกนนำร่วมกันคิดวางแผนกิจกรรมที่จะดำเนินการแก้ไขในสถานศึกษา โดยคณะผู้รับผิดชอบโครงการฯ เป็นผู้เสริมความรู้ในเรื่องการป้องกันอุบัติเหตุทางถนนตามยุทธศาสตร์หลัก 5 ด้าน ได้แก่ ด้านการบังคับใช้กฎหมาย ด้านวิศวกรรมจราจร ด้านการประชาสัมพันธ์ และการมีส่วนร่วมด้านช่วยเหลือ ฉุกเฉินเหตุ และด้านติดตามประเมินผล แต่การให้ความรู้ต้องเป็นไปในลักษณะสอดแทรกเสริมความรู้ มีกิจกรรมนันทนาการอื่นเสริม สร้างบรรยากาศแห่งการเรียนรู้ที่สนุกไม่น่าเบื่อ ในกรณีของการดำเนินโครงการฯ นี้ ใช้วิธีเข้าค่าย (ตารางเข้าค่ายอยู่ในภาคผนวก) เมื่อวางแผนเรียบร้อยแล้ว ก็ให้แกนนำนักเรียนดำเนินกิจกรรมตามแผน โดยอาจารย์แกนนำเป็นที่เลี้ยง

อำนวยความสะดวกในการทำกิจกรรมนั้น ๆ และให้มีการประเมินผลพฤติกรรมของนักเรียนในโรงเรียนหลังจากดำเนินกิจกรรมนั้น ๆ เสร็จทุกครั้ง เพื่อปรับปรุงแผนงานกิจกรรมต่อไป

ปัญหาที่พบ : ด้านแกนนำนักเรียนที่เกิดปัญหา พบกรณีวิทยาลัยนครราชสีมา เนื่องจากเป็นระดับอุดมศึกษา เวลาเรียนของแกนนำนักศึกษาไม่ค่อยตรงกัน แกนนำบางคนมีภารกิจมาก การร่วมตัวในการทำกิจกรรมค่อนข้างยาก

แนวทางแก้ไข : ต้องกำหนดระยะเวลาที่ให้ดำเนินกิจกรรมให้ชัดเจน และการประสานงานกับแกนนำนักศึกษาต้องไม่ประสานงานได้คนเดียว แกนนำนักศึกษาต้องมีทีมงาน

3) ผู้รับผิดชอบโครงการ ในการดำเนินโครงการฯ ผู้รับผิดชอบโครงการต้องทำหน้าที่ประสานการดำเนินโครงการฯ ให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ ต้อง Mapping เครือข่ายให้กับสถานศึกษา ที่สำคัญต้องติดตาม ประเมินผลในสถานศึกษาอย่างต่อเนื่อง โดยการเข้าไปติดตามเน้นรูปแบบไม่เป็นทางการ หาช่วงเวลาที่เหมาะสม โดยเลือกเข้าไปติดตามในช่วงโมฆะกิจกรรมของแกนนำนักเรียน การเข้าไปติดตามเป็นการให้กำลังใจ ทั้งแกนนำอาจารย์ และแกนนำนักเรียน เข้าไปสนับสนุนข้อมูลและวิชาการให้กับแกนนำ และหาเวทีให้แกนนำได้นำเสนอผลงานเพื่อกระตุ้นการทำงานของแกนนำในสถานศึกษา

ปัญหาที่พบ : ผู้รับผิดชอบโครงการฯ มีภารกิจของงานประจำมาก

แนวทางแก้ไข : ผู้รับผิดชอบโครงการต้องจัดตารางงานของตนเองให้เหมาะสม ที่สำคัญต้องมีทีมงาน

2. ปัญหาด้านวัสดุ อุปกรณ์ ; เนื่องจากกิจกรรมส่วนมากเป็นการดำเนินกิจกรรมในสถานศึกษา เน้นการมีส่วนร่วม และการประชาสัมพันธ์ จึงไม่พบปัญหาด้านวัสดุ อุปกรณ์ ทั้งของสถานบันการศึกษา และผู้รับผิดชอบโครงการ

3. ปัญหาด้านงบประมาณ ; มีปัญหาในช่วงเริ่มดำเนินโครงการฯ เนื่องจากได้รับงบประมาณล่าช้ามาก โดยเริ่มดำเนินโครงการตั้งแต่เดือนกันยายน 2552 แต่ได้รับสนับสนุนงบประมาณจาก มสช. เดือนธันวาคม 2552 วิธีแก้ปัญหาคือในการได้รับงบประมาณสนับสนุนล่าช้า โดยขอยืมเงินจาก สจร.4 อีสาน ดำเนินกิจกรรม เช่น ค่าค่ายของแกนนำ และบางกิจกรรมผู้รับผิดชอบโครงการได้สำรองจ่ายก่อน เช่น การทำประชาคมของโรงเรียนมหิศรา

4. ปัญหาด้านการบริหารจัดการ ; พบปัญหาด้านระยะเวลาในการดำเนินกิจกรรม

ข้อเสนอแนะ ; ควรมีการศึกษาตารางกิจกรรมของสถานศึกษา และตารางงานประจำของผู้ประสานงาน เพื่อนำมาวางแผนในการจัดกิจกรรมในแต่ละช่วงเดือนให้เหมาะสม เนื่องจากสถานศึกษาจะมีช่วงที่นักเรียนต้องเตรียมตัวสอบ ช่วงปิดเทอม เช่น เปิดเรียนภาคเรียนแรก ประมาณเดือนพฤษภาคม - กันยายน และจะปิดเทอมกลางภาคเรียนเดือนตุลาคม เปิดภาคเรียนที่

สองประมาณเดือนพฤศจิกายน-กุมภาพันธ์ และปิดเทอมในเดือนมีนาคม – เมษายน และกิจกรรมอื่น ๆ ของสถานศึกษานั้น

สรุป

ผลการดำเนินโครงการ “ศึกษาและพัฒนาสถานศึกษาด้านแบบการดำเนินงานป้องกันและลดอุบัติเหตุทางถนน กรณีศึกษา : โรงเรียนมหิศราธิบดีและวิทยาลัยนครราชสีมา” สามารถสรุปในภาพรวมได้ดังนี้

โรงเรียนมหิศราธิบดี : ชมรมลูกเจ้าพระยาฯ จิตอาสา ยุวจักรกร มีแผนงานโครงการที่ต่อเนื่อง มีกิจกรรมเพื่อหากองทุนสำหรับชมรม มีการจัดเตรียมแกนนำรุ่นที่ 2 จัดทำเรื่องความปลอดภัยทางถนนเป็นแผนการสอนในชั่วโมงกิจกรรมของโรงเรียนของทุกระดับการศึกษา ความสำเร็จในกรณีศึกษาโรงเรียนมหิศราธิบดี คือ มี Forgo point ฝ่ายอาจารย์ ที่ขับเคลื่อนกิจกรรมต่าง ๆ ในโรงเรียน และมีแกนนำนักเรียนที่ดำเนินกิจกรรมในเชิงรุกจนเกิดกระแส Sexy Safety ในนักเรียนของโรงเรียน สิ่งที่ทำทนายโครงการต่อไปในอนาคต คือ ขยายกระแสความปลอดภัยทางถนนไปสู่ชุมชน

วิทยาลัยนครราชสีมา : ชมรมจับจี้ปลอดภัยวิทยาลัยนครราชสีมา ยังไม่มีแผนงานโครงการที่ต่อเนื่อง มีกลุ่มแกนนำนักศึกษาที่ดำเนินกิจกรรมได้ดี แต่ไม่มี Focal point ฝ่ายอาจารย์ ที่เกาะติดเรื่องนี้ กรณีศึกษาของวิทยาลัยนครราชสีมา ยังไม่สามารถเป็นสถานศึกษาด้านแบบในการดำเนินงานลดอุบัติเหตุทางถนนได้

บทที่ 4

บทเรียนการดำเนินโครงการ

จากการดำเนินโครงการ “ศึกษาและพัฒนาสถานศึกษาด้านแบบการดำเนินงานลดอุบัติเหตุทางถนน กรณีศึกษา : โรงเรียนมหิศราธิปดีและวิทยาลัยนครราชสีมา” เริ่มดำเนินโครงการ ตั้งแต่ 1 กันยายน 2552 สิ้นสุด 30 มิถุนายน 2553 พบบทเรียนในการดำเนินโครงการให้สำเร็จตามวัตถุประสงค์ เพื่อให้เกิดความยั่งยืนในการดำเนินงานลดอุบัติเหตุทางถนนในสถานศึกษา สรุปได้ดังนี้

1. **Focal point** ศูนย์รวมในสถานศึกษา(อาจารย์แกนนำ) การจะเข้าไปดำเนินโครงการในสถานศึกษา ต้องมีผู้ประสานงานหลักที่มีความพร้อมในการดำเนินงาน เป็นผู้มีความมุ่งมั่นในเรื่องลดอุบัติเหตุทางถนน เพราะการทำงานลดอุบัติเหตุทางถนนในสถานศึกษาเป็นงานที่จะต้องเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมการใช้รถใช้ถนนในสถานศึกษา มักเกิดกระแสต่อต้านการดำเนินงานจากบุคลากร และนักเรียน ในกรณีโรงเรียนมหิศราธิปดี อาจารย์แกนนำ (นางนิศาชล มณีวรรณ) มีความมุ่งมั่น และพยายามผลักดันกิจกรรมต่าง ๆ อย่างต่อเนื่อง ทำให้เกิดความร่วมมือจากบุคลากร และนักเรียนในสถานศึกษา เพื่อให้โครงการสำเร็จตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้

2. ในการดำเนินโครงการ R&D เป้าหมายของโครงการ คือ ความยั่งยืน กระบวนการทำให้เกิดความยั่งยืนในสถานศึกษา ต้องทำให้เกิดกระแสความเป็นเจ้าของ ๆ โครงการฯ สร้าง **Idol road safety** (แกนนำนักเรียน) โดยใช้**การมีส่วนร่วม** ของแกนนำนักเรียน เริ่มตั้งแต่การเก็บข้อมูลและสถานการณ์อุบัติเหตุทางถนนที่เกิดกับนักเรียนในสถานศึกษา แกนนำต้องมองเห็นปัญหาอุบัติเหตุทางถนนร่วมกัน และนำข้อมูลมาวิเคราะห์เพื่อนำเสนอแนวทางแก้ไข เสนอกิจกรรมต่าง ๆ ในสถานศึกษา โดยแกนนำอาจารย์ทำหน้าที่เป็นผู้อำนวยความสะดวกให้กับแกนนำนักเรียนในการดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ ในสถานศึกษา แต่ในระยะแรก ต้องมีการมอบหมายภารกิจประจำวันให้กับแกนนำนักเรียนทุกคนที่เข้ามาเป็นสมาชิกชมรม เช่น การปฏิบัติหน้าที่อำนวยความสะดวกด้านการจราจรร่วมกับเจ้าหน้าที่ตำรวจหน้าสถานศึกษา การเก็บข้อมูลพฤติกรรมรถสวมหมวกนิรภัยของผู้ที่ใช้รถใช้ถนนในสถานศึกษา การจำหน่ายหมวกนิรภัย การจัดระเบียบการจอดรถจักรยานยนต์ในสถานศึกษา การปฏิบัติหน้าที่ธุรการประจำห้องชมรม เป็นต้น

3. **ปฏิทินกิจกรรม** แกนนำนักเรียนควรมีการกำหนดปฏิทินกิจกรรมในสถานศึกษา ล่วงหน้าให้สอดคล้องกับปฏิทินงานของสถานศึกษา เพราะสามารถใช้เป็นเครื่องมือในการดำเนินกิจกรรมให้สำเร็จตามเป้าหมาย และใช้เป็นเครื่องมือในการติดตามประเมินผล ทั้งนี้ปฏิทินกิจกรรมต้องสามารถปรับเปลี่ยนได้ตามปัจจัยภายใน และปัจจัยภายนอกของสถานศึกษา นั้นๆ

4. **ในการติดตามประเมินผล** ควรมีสมาเสมอ รูปแบบไม่เป็นทางการ เน้นการพูดคุย เพื่อให้กำลังใจ รับฟังปัญหาอุปสรรค เสนอแนะแนวทางแก้ไข เช่น ในครั้งที่ติดตามกิจกรรม โรงเรียนนวมิทธาธิบดี ได้รับข้อมูลว่า ไม่ได้ได้รับความร่วมมือจากผู้ปกครองในการปฏิบัติตามมติของ โรงเรียนในเรื่องการสวมหมวกนิรภัย ทีมผู้รับผิดชอบโครงการได้เสนอให้แกนนำนักเรียนนำ กิจกรรมของชมรมเสนอในการประชุมผู้ปกครองประจำปีการศึกษาของโรงเรียน ผลจากการ ประเมินผู้ปกครองมีความเข้าใจในการดำเนินกิจกรรมเพิ่มขึ้น และให้ความร่วมมือดีขึ้น

5. **เครือข่ายในการทำงาน** การดำเนินกิจกรรมในสถานศึกษา ผู้รับผิดชอบโครงการต้อง ทำหน้าที่เชื่อมเครือข่าย ให้กับทีมงานแกนนำอาจารย์ เพื่อเป็นการเสริมพลังในการทำงาน เช่น การดึงเครือข่ายบริษัท กลางคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ สาขาจังหวัดนครราชสีมา จัดกิจกรรม จำหน่ายหมวกนิรภัยในราคาถูก ให้กับนักเรียน ผู้ปกครอง และบุคลากรที่สนใจในเรื่องความ ปลอดภัยทางถนน หรือในการที่อาจารย์แกนนำของโรงเรียนขยายเครือข่ายการทำงานไปที่องค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่น (อบต.บ้านโพธิ์) โดยของบประมาณสนับสนุนในการจัดกิจกรรมเข้าค่ายแกน นำนักเรียนรุ่นที่ 2 เป็นต้น

6. **การพัฒนาโครงการ** เพื่อกระตุ้นการดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ ในสถานศึกษา และพัฒนา ศักยภาพเครือข่าย ควรหาพื้นที่ให้ได้แสดงผลการดำเนินงาน เช่น จัดให้มีการศึกษาดูงานใน สถานศึกษาที่จัดกิจกรรม การนำสื่อลงไปในสถานศึกษาเพื่อทำสรุปกิจกรรมของนักเรียน การ จัดเวทีแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับเครือข่ายความปลอดภัยทางถนนในพื้นที่จังหวัด เป็นต้น

7. **จากการประเมินผล** ผู้ปกครองของนักเรียนโรงเรียนนวมิทธาเห็นด้วยกับ โครงการที่ สถานศึกษาดำเนินการ และพร้อมให้ความร่วมมือ กรณีพฤติกรรมของนักศึกษาวิทยาลัย นครราชสีมา ยังไม่ตระหนักถึงความปลอดภัยในการใช้หมวกนิรภัย มีความเห็นว่าการบังคับใช้ กฎหมายเป็นมาตรการที่ไม่เข้มงวด เลือกปฏิบัติ และหมวกนิรภัยทำให้ทัศนวิสัยการขับขี่ไม่ ชัดเจน แต่เห็นด้วยกับความประมาททำให้เกิดอุบัติเหตุ

บทเรียนจากการดำเนินโครงการ “ศึกษาและพัฒนาสถานศึกษาด้านแบบการดำเนินงาน ป้องกันและลดอุบัติเหตุทางถนน” จุดเริ่มต้นต้องหา Focal point ในสถานศึกษาให้ได้ เมื่อได้แกน หลักในสถานศึกษาแล้ว ให้ใช้กระบวนการมีส่วนร่วมกับแกนนำนักเรียน สร้างกระแสความ ปลอดภัย สร้าง Idol แกนนำนักเรียน มีการดำเนินกิจกรรมอย่างต่อเนื่อง หาพื้นที่สำหรับ แสดงผลการดำเนินงาน ร่วมเวทีแลกเปลี่ยนเรียนรู้ เกิดเครือข่ายการทำงานความปลอดภัยทาง ถนนในสถานศึกษา และเกิดวัฒนธรรมความปลอดภัยในการใช้รถใช้ถนนในสถานศึกษา

ภาคผนวก

ภาพประกอบกิจกรรมชมรมลูกเจ้าพระยามหิตราธิบดี

พบปะแกนนำเพื่อชี้แจงวัตถุประสงค์โครงการ

ร่วมวิเคราะห์ข้อมูลของสถานศึกษาเพื่อหาแนวทางแก้ไข

จัดฝึกอบรมให้ความรู้การลดอุบัติเหตุทางถนนให้กับแกนนำ พร้อมสร้างจิตสำนึกการมีจิตอาสาและการทำงานเป็นทีม

จัดเวทีประชาคมในสถานศึกษาเพื่อลงมติมาตรการความปลอดภัยทางถนนในสถานศึกษา
กิจกรรมเพื่อกระตุ้นจิตสำนึกให้กับนักเรียนในสถานศึกษา

การแข่งขันตกแต่งหมวกนิรภัย

จัดขบวนรณรงค์ในงานกีฬาจังหวัด

กิจกรรมจิตอาสาบริการนักท่องเที่ยวในช่วงเทศกาลปีใหม่ 2553

กิจกรรมการสำรวจพฤติกรรมรถสามล้อของนักเรียน

กิจกรรมอาสาจราจรหน้าโรงเรียน

